

MO*

* MONDIAAL MAGAZINE

ANTIZIONISME:

Judaïsme vs. zionisme

Thora verbiedt joden om eigen staat te hebben

Ruim 110 jaar geleden, in 1897, vond in Basel, Zwitserland, het eerste internationale zionistische congres plaats onder leiding van Theodor Herzl. Eenenvijftig jaar later, in 1948, is de zionistische staat Israël een feit. Sindsdien worden joden, zionisten en Israëli's over dezelfde kam geschoren. Maar is dat wel terecht en gaan alle joden daar mee akkoord?

In Antwerpen spreek ik onder meer met de gerespecteerde en invloedrijke rabbijn Ahron Cohen uit Manchester, Engeland. Hij is een jood die zichzelf tot de antizionistische Neturei Karta-strekking rekent wat Aramees is voor 'Hoeders van de stad'. De laatste 7-8 jaar spendeert hij zijn tijd met het wereldwijd verkondigen van de boodschap dat judaïsme oftewel jodendom en zionisme twee tegengestelden zijn. 'Om antizionisme te verklaren is het belangrijk dat we eerst kijken naar wat judaïsme enerzijds is en zionisme anderzijds. Judaïsme is een religie die ongeveer 3500 jaar geleden tot stand kwam door een goddelijke openbaring. Maar het is meer dan alleen maar een religie, het is ook een manier van leven. Het leert ons zowel ethische als

morele gedragscodes en de basiskenmerken van het judaïsme zijn nederigheid en barmhartigheid.', vertelt Cohen.

'Het zionisme, dat iets ouder is dan honderd jaar, werd in het leven geroepen door seculiere joden, joden die niet meer volgens hun religie wensten te leven. Hierdoor kwamen ze stilaan op het nationalistische gedachtegoed en begonnen ze zich af te vragen waarom joden geen eigen thuisland zouden mogen hebben.'

THORA

Het antwoord op die vraag is terug te vinden in de Thora, het heilige boek van het judaïsme. Een belangrijk gegeven in de geschiedenis van het jodendom is het feit dat zo'n 3500

jaar geleden God het Heilige Land aan het Joodse volk gaf. Dat goddelijk decreet bevatte ook enkele voorwaarden en die hielden in dat zij hun leven moesten leiden volgens bepaalde morele, ethische en religieuze standaarden. Indien aan deze voorwaarden niet werd voldaan zou het Joodse volk verbannen worden uit het Heilige Land en verspreid over de hele wereld moeten leven. 'En dit gebeurde ongeveer 2000 jaar geleden.', gaat Cohen verder. 'Maar er werd ons ook geleerd hoe we ons moesten gedragen in dit ballingschap. Er werd ons onder andere geleerd dat we loyale staatsburgers moesten zijn in ieder land waar we verbleven. Maar het belangrijkste was dat we in géén geval met onze eigen handen een einde aan het ballingschap

Religieuze antizionistische joden die zichzelf Neturei Karta noemen demonstreren tegen de Israëlische verkiezingen

mochten proberen te maken! Dat recht behoort enkel toe aan de Almachtige. Tot de dag waarop de Messias ons terug naar het Heilige Land leidt is het onze taak om ons te onderwerpen en ons leven in ballingschap te aanvaarden. Door dit goddelijk decreet is het ons dus volledig verboden om een eigen land of staat te vormen. Niet in Palestina en niet in eender welk ander land. Een ander volk overheersen of onderdrukken is dus zeker volledig uit den boze. Zoals ik eerder al zei, staat judaïsme voor nederigheid en barmhartigheid. De seculiere zionistische beweging aan de andere kant gaat al van in het begin gepaard met nationalistische arrogantie en brutale agressie. Dit bewijst dat judaïsme en zionisme twee tegengestelden zijn.’
In Ra’anana, iets ten noorden van Tel

Aviv in Israël, spreek ik met Ronen Neuwirth, een zionistische rabbijn die in zijn jonge jaren zijn dienstplicht in het Israëlische leger vervulde. Deze keer geen pijpenkrullen, lange baard en een zwarte hoed, maar een lichtblauw hemd en enkel een keppeltje wat de man zijn joodse afkomst weggeeft.
‘Als modern-orthodoxe rabbijn kan ik zeggen dat onze strekking loyaal is aan de traditionele joodse wetten en regels. Het enige verschil is dat wij “open minded” zijn en het gat tussen de klassieke traditionele wereld en de moderne wereld proberen te dichten. Voor mij is zionisme een profetie die is uitgekomen. Na 2000 jaar van verbanning zijn we op miraculeuze wijze terug in het Heilige Land terecht gekomen. En kijk plots is dit een van

de meest bloeiende plaatsen op aarde. Nadat het eeuwenlang een desolate plaats was, zijn wij er in geslaagd om het om te toveren in een modern ontwikkeld land. En dat terwijl we 65 jaar geleden nog as waren in plaatsen als Auschwitz. Het feit dat er terug bomen groeien op de heuvels van Israël is voor mij een teken dat de verlossing begonnen is. Ik zie de Messias dan ook niet noodzakelijk als een persoon. Voor mij kan dat ook een tijdperk zijn. Een periode van vrede en respect. Een tijdperk waarin de hemel op aarde is. Dat zijn voor mij de Messiaistijden.’

PROPAGANDAMACHINE

Antizionisten zijn veruit een minderheid binnen de joodse religie. Over het precieze aantal bestaan er

Joden bidden aan de klaagmuur met op de achtergrond de Al-Aqsamoskee

▶ geen exacte cijfers omdat veel joden stilzwijgend met actieve antizionistische groeperingen als Neturei Karta sympathiseren. Er zijn schattingen van twee- tot driehonderdduizend antizionistische joden wereldwijd, wat niet veel is. Maar hoe komt dat dan, aangezien het toch heel simpel lijkt als God hen verbiedt een eigen staat te hebben? Op die vraag krijg ik een antwoord van twee antizionistische joden, de Vlaming Shmiel Mordche

‘Elke dag bidden wij voor de vreedzame ontbinding van de staat Israel’

Borreman die de studiegroep ‘Jesjoe-roen’ oprichtte en de Neturei Karta Duitser Reuven Cabelman. ‘Doordat meer en meer Joodse immigranten arriveerden in Palestina’, vertelt Borreman, ‘was de druk tot economische collaboratie veel groter bij oorspronkelijk antizionistische joden. Hierdoor zijn er veel bezweken voor het zionisme. Ze wisten dat de staat er toch zou komen en vroegen

zich dus af welke houding ze het beste hier tegenover konden aannemen. In die tijd waren daar hevige debatten rond. Uiteindelijk besliste men om tot een kritische samenwerking te komen, maar dat ‘kritische’ is er snel afgevallen, waardoor we vandaag de dag eigenlijk kunnen stellen dat de religieuze zionisten nog de ergste zijn. Voor ons is dat een zeer bittere pil om te slikken want zij lezen hetzelfde gebedsboek als wij en ook zij moeten

drie keer per dag bidden dat de Messias zal komen en de tempel zal herstellen.’, besluit Borreman. ‘Vóór de Tweede Wereldoorlog was het merendeel

van de joden antizionistisch, zelfs de hervormde, seculiere joden.’, vertelt Cabelman. ‘Zij waren goede burgers in de landen waarin zij leefden. Zo waren de Duitse hervormingsgezinde joden zelfs pro-Duitsland, zeer chauvinistisch. Zij hadden geen enkele intentie om naar het Heilige Land te verhuizen. Maar samen met de Tweede Wereldoorlog kwam ook de ommekeer van een antizionistische

meerderheid naar een minderheid. Daarna werd alles veranderd en aangepast, het onderwijs en de hele Joodse filosofie werden door de zionisten onder handen genomen. Zij leerden de mensen dat ze moesten vechten voor een land en voor hun eigen rechten en dat ze de strijd moesten aangaan met iedereen die hen probeerde te vernietigen. Bovendien beschikken de zionisten over een propagandamachine van wereldformaat. Niet alleen in Israël, maar ook in de Verenigde Staten en hier in Europa hebben zij de meeste media onder controle, zowel die van de Joodse gemeenschap als die erbuiten. En als je de media onder controle hebt, heb je de gedachten van de mensen onder controle. Een ander probleem is dat als je kritiek uit op de staat Israël je meteen wordt afgeschilderd als antisemitisch. En dat is juist een van de grootste zorgen van de westerse landen, om niet als antisemitisch bestempeld te worden. Terwijl in de realiteit de zionisten zelf jodenhaat in de hand werken door hun activiteiten in Palestina en in Iran. Ze misbruiken antisemitisme niet alleen om mensen of landen te beschuldigen, maar ook om joden te lokken. Dan zeggen ze: ‘Kijk, jullie lijden onder antisemitisme, kom maar naar ons. Hier zijn jullie veilig!’ En wanneer Westerse landen hun steun aan Israël dreigen op te zeggen, moeten de zionisten maar één woord laten vallen, ‘Holocaust’, en het geld begint opnieuw te rollen. Alles verandert door dit ene woord.’

STRAF VAN GOD

Vele antizionisten zien de Holocaust tijdens de Tweede Wereldoorlog als een straf van God. Ik vroeg rabbijn Cohen om uitleg: ‘Velen onder ons zien inderdaad de Holocaust als een directe straf van God voor het zionis-

me. Voor niet-joden is dat soms moeilijk om te begrijpen. Maar zoals ik eerder aanhaalde zijn joden onderworpen aan een eed om niet door middel van hun eigen handen een einde proberen te maken aan het ballingschap. Indien we dit toch zouden probe-

{ ‘Zionisten veroorzaakten zelf de holocaust’ _____

ren zouden we op een medogenloze manier gestraft worden. In die zin geloven we dat de Holocaust een straf van God was voor het zionisme.’

In de ultra-orthodoxe Meah Shearimwijk, een antizionistisch bastion in Jeruzalem, sprak ik met enkele Neturei Karta joden en ook hen vroeg ik naar de zogenaamde “straf van God”.

Michael Morhznz, een jood afkomstig uit de Verenigde Staten legt uit:” Wij geloven dat de zionisten de Holocaust zelf veroorzaakten doordat ze te zeer betrokken raakten in de politiek. Maar niet alleen dat, tussen de twee Wereldoorlogen hebben de zionisten een tekst geschreven waarin stond dat de Duitsers moesten sterven, dat ze hen van de aardbol wilden vegen. Alles eigenlijk wat de Duitsers uiteindelijk met ons hebben gedaan. Ze legden hun plannen tot in detail uit, dus is het normaal dat de Duitsers terugvochten. Daarbij komt nog dat de zionisten druk bezig waren met de overmacht te nemen in Duitsland. Uiteindelijk beseften de Duitsers dit en gingen ze in de tegenaanval.’

Elchounon Esterovitch: ‘Op die manier hebben de zionisten antisemitisme in heel Europa veroorzaakt. Alles wat Hitler over de joden zei, hebben de zionisten eerst gezegd over de Duitsers.’

Ronen Neuwirth, de zionistische rabbijn uit Ra’anana beweert net het tegendeel.

‘De Holocaust vond juist plaats omdat de rabbijnen weigerden om hun volk naar het Heilige Land te laten emigreren. Zionisme probeerde mensen te overtuigen om naar hier te komen, maar het merendeel bleef in Europa omdat de rabbijnen hun mensen dit uit het hoofd praatten. Dat is de reden waarom de mensen in Europa én Duitsland bleven. Als de rabbijnen hun mensen juist hadden aangeemoedigd, hadden ze de Holocaust misschien kunnen vermijden. En omdat de mensen toen nog niet wilden komen, was de Holocaust de laatste duw

© Benoit De Freine

Joseph Agassi, professor filosofie aan de universiteit van Tel Aviv

© Benoit De Freine

Reuven Cabelman, een Neturei Karta jood uit Duitsland

© Benoit De Freine

Shmuel Mordche Borreman in gebed tijdens Chanoeka

► in de rug die we nodig hadden om terug te keren. Zionisme probeerde de mensen uit vrije wil te laten terugkeren naar het Heilige Land, maar omdat we dat weigerden zijn we uiteindelijk gedwongen.⁷

PALESTIJNSE KWESTIE

Het conflict tussen Israëli's en Palestijnen lijkt al decennia op een onoplosbaar vraagstuk. Over wat er moet gebeuren heeft iedereen een eigen mening, maar tot een echte oplossing lijkt het voorlopig niet te komen. Zowel zionisten als antizionisten hebben een oplossing voor het conflict. Alleen liggen die meningen mijlenver uit elkaar. In Herzliya, Israël sprak ik met Joseph Agassi, een vaderlandslievende hoogleraar filosofie op rust. Voor de toekomst hoopt hij op een sterk Israël in vrede met zijn burens, maar of hij

het ook mogelijk acht vertelt hij zelf: 'Ik ben zeker geen optimist. Eerlijk gezegd denk ik dat Israël ten dode is opgeschreven. En ik zal nog meer zeggen, ik denk dat de echte vijanden van Israël de Israëli's zelf zijn door hun ideologie. Ik zal een voorbeeld geven. Voor de tweehonderdste verjaardag van de Verenigde Staten van Amerika gaf toenmalig president Reagan een toespraak voor alle New Yorkers. In die toespraak richtte hij zich speciaal naar de joden en de zwarte bevolking van de stad. Hij zei: "Vergeet niet dat we één natie zijn onder God.". In Israël hebben we ook een jaarlijkse speech van de president, alleen heeft deze zich nog nooit direct gericht naar niet-joodse Israëli's. Ik denk dat we hieraan ten

'De echte vijanden van Israël zijn de Israëli's zelf'

onder zullen gaan. De meeste Israëli'sche joden zouden heel blij zijn als ze morgen zouden wakker worden en er zouden alleen nog joden zijn in Israël. Dat is een zeer gevaarlijke gedachte. Ze willen overigens wel vrede hoor, iedereen wil vrede, maar zij willen het enkel op hun eigen condities. Hier in Israël wordt niet gepraat. Zowel naar Palestijnen als naar antizionisten wordt totaal niet geluisterd. Mensen moeten het niet altijd eens zijn met elkaar maar er moet wel gepraat worden. Enkele jaren na het stichten van de staat Israël vroeg ik eens: "Wat doet Israël aan het vluchtelingenprobleem?". Als antwoord kreeg ik: "Wat interesseert u dat?". Sindsdien ben ik bezorgd over de toekomst van mijn land, want ik wist dat de vluchtelingen wél ons probleem waren. Als

Mayers en Esterovitch, twee Neturei Karta joden uit de Meah Shearimwijk

Ronen Neuwirth, een modern-orthod

mensen mij vandaag de dag vragen wat Palestijnen mij interesseren antwoord ik hen dat dat niet het geval is, alleen de Israëli's interesseren mij. Maar om te zorgen dat Israëli's in vrede kunnen leven, mag er geen sprake zijn van religieuze discriminatie, en dat bestaat overal, maar in Israël is het officieel. Ik lig niet wakker van de gediscrimineerde of de discriminator. Ik lig wakker van de discriminatie op zich en ik denk dat de moslims net zo schuldig zijn als de joden.'

'Sinds 1948', vertelt Ronen Neuwirth, de zionistische moderne rabbijn, 'zijn we bereid om toegevingen te doen aan de Palestijnen, maar zij willen altijd alles hebben. Daarom is de situatie nog steeds niet veranderd. Iedere keer als wij een toegeving doen, zien zij dat als een zwak punt en dat moedigt hen dan weer aan om de strijd verder te zetten. Dat is een heel spijtige

zaak want zij hadden net als ons een welvarend land kunnen hebben. Ik geloof wel in vrede voor de toekomst, maar ik denk dat die zal komen door spirituele leiders en niet meer door de politiciers.'

Aan antizionistische zijde luidt het antwoord heel anders. In de Meah Shearimwijk in Jeruzalem vraag ik aan Yochonon Mayers wat er volgens hem met de staat Israël moet gebeuren.

'In eerste instantie hoop ik op een snelle komst van de Messias zodat er opnieuw vrede kan zijn in deze wereld. Maar zolang die dag er niet komt, hopen we op een snelle Palestijnse overname van de staat Israël. Liefst op een vreedzame manier, maar het belangrijkste is de overname zelf.', vertelt Mayers. Zijn vriend Esterovitch valt hem bij: 'Als de Arabieren hun strijd verderzetten, zullen ze op

een dag wel winnen. Vandaag zijn de zionisten het sterkst, morgen de Arabieren.'

Rabbijn Cohen laat weten dat hij alleen maar de waarheid mag vertellen en geen compromissen zoeken zoals politiciers doen. En volgens hem luidt die waarheid als volgt: 'Elke dag bidden wij voor de vreedzame ontbinding van de zionistische staat Israël, om plaats te maken voor een Palestijns regime, zodat het land opnieuw bestuurd kan worden door de rechtmatige eigenaars. Het is aan hen en aan hen alleen om te beslissen hoe ze over het land regeren of dat nu op een democratische, seculiere of islamitische manier gebeurt. Maar dat lijkt niet snel te gaan gebeuren doordat de zionisten stevig ingegraven zitten in hun steun van de Verenigde Staten. Voorlopig is dat nog een droombeeld van een verre toekomst.' ✿

oxe rabbijn

Ahron Cohen, een Neturei Karta rabbijn uit Manchester